

خیلی خنده‌دار است که کارگر بخش تولید محصول الف، صبح تا شب تلاش کند و عرق بریزد تا پول اندکی به دست آورد و خرج زندگی صاف و ساده‌اش بکند- و در این میان شکایت داشته باشد که چرا مردم کالای ما را نمی‌خرند و به سراغ کالای خارجی می‌روند- آن وقت همان پول اندک و حلال را که «برایش زحمت کشیده است» بردارد و برود محصول ب را از نوع خارجی‌اش بخرد! با چه توجیهی؟ با این توجیه که محصول خارجی با کیفیت‌تر و ماندگارتر است، اما در محصول ایرانی یا دزدی می‌کنند یا به هر دلیلی کم می‌گذارند! این دیگر نوبر است واقعاً! از این خنده‌دارتر آن است که طرف اصلاً تولیدکننده نباشد و به تولیدکنندگان ایرانی این‌گونه اتهام بزند! حداقل کار آن است که به جای تهمت‌های بی‌ارزش، حمایت‌گر تولیدگران باشیم. ممکن است جنس مشابه خارجی از بعضی جهات برتری داشته باشد، اما باید طرف‌دار پروپاقرص کالای داخلی بود.

حالا در میان این کاریکاتورها، اضافه کنید خریدن کالای خارجی را توسط یک نهاد دولتی! دولتی که باید همه جور حامی و پشتیبان کالای ایرانی باشد، باید حرام بداند برای خود خریدن کالای خارجی را. اصلاً خرید کالای ایرانی یک جور «از این جیب به آن جیب» است.

